

MÁSODIK SZEKCIÓ

VONDRATSEK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(39073/02 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 11.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Vondratsek kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A. B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
K. JUNGWIERT,
V. BUTKEVYCH,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI, *bírák*,
és S. DOLLÉ *Hivatalvezető*

2006. március 21-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (39073/02 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Vondratsek Diána ("a kérelmező") 2002. október 4-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2004. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1945-ben született és Budapesten él.

5. 1986. január 27-jén a kérelmező házassági közös vagyon megosztása iránti pert indított volt házastársa ellen a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt.

6. A Kerületi Bíróság tizenegy tárgyalást tartott, négy szakértőt nevezett ki, és 1990. március 1-jén ítéletet hozott. Fellebbezés folytán a Fővárosi Bíróság két tárgyalást tartott és újabb szakértőt rendelt ki. 1992. július 1-jén

a Fővárosi Bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, és az ügyet visszautalta az elsőfokú bíróság elé.

7. A megismételt eljárásban a Kerületi Bíróság 1993. május 18. és 1995. október 27. között hat tárgyalást tartott. Az 1996. január 30-án tartott tárgyaláson a bíróság értékbecslő szakértőt rendelt ki, aki 1996. augusztus 26-án terjesztette elő szakvéleményét. 1996. december 3-án a szakértő kiegészítette szakvéleményét.

8. 1996. április 25. és 1997. május 20. között további négy tárgyalásra került sor. 1997. július 22-én a bíróság újabb szakvéleményt szerzett be.

9. 1997. szeptember 18. és 1999. április 15. között a bíróság tíz tárgyalást tartott. 1999. április 15-én ítéletet hozott, amelyben elrendelte az egyik ingatlan közös tulajdonának árverés útján történő megszüntetését, s a kérelmezőnek ítélte a másik ingatlan megváltásának jogát.

10. Fellebbezés nyomán 2000. március 17-én a Fővárosi Bíróság megváltoztatta az elsőfokú határozatot, s a megváltási jogot az alperesnek ítélte.

11. 2000. június 2-án a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet 2000. december 6-án kiegészített.

12. 2002. április 15-én a Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta a másodfokú határozatot.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

13. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

14. A Kormány vitatta a panaszt.

15. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás ezen időpontbeli állapotát is. Ezzel kapcsolatban a Bíróság megjegyzi, hogy ebben az időpontban az ügy már hat éve és kilenc hónapja folyamatban volt.

16. A szóban forgó időszak 2002. április 15-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten több mint kilenc évig és öt hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

18. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. Az Egyezmény 6. Cikke 1. §, az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke, továbbá a Hetedik kiegészítő jegyzőkönyv 5. Cikke alapján a kérelmező az eljárás tisztességtelen voltát és kimenetelét is panaszolta.

22. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, hogyha e

tevédek az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (*García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I).

23. A jelen ügyben a Bíróság úgy véli, az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás – amely az önkényesség minden jelétől mentes volt – a 6. Cikket megsértve egyéb módon tisztességtelen lett volna. Továbbá, a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy az Egyezményben vagy annak jegyzőkönyveiben a számára biztosított egyéb jogokat megsértették volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

24. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

25. A kérelmező összesen 25.216.000 forint¹ vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

26. A Kormány vitatta az igényt.

27. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 8.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

---

¹ Kb. 100.000 euró

28. A kérelmező továbbá 203.572 forintot¹ követelt a hazai eljárásban és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek és kiadások megtérítéseként.

29. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

30. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 500 euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

31. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. *Megállapítja*:

(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8.000 eurót (nyolcezer euró), költségek és kiadások tekintetében 500 eurót (ötszáz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális

---

¹ Kb. 800 euró

kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 11-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető